

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl samosoudcem Mgr. Miloslavem Boudníkem v hlavním líčení konaném dne 29. prosince 2025

takto:

Obžalovaný

narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t. č. [REDACTED] okres [REDACTED]

je vinen, že

jako podnikající fyzická osoba [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], s místem podnikání ul. [REDAKCE], [REDAKCE], prováděl jakožto zhotovitel díla prostřednictvím svých zaměstnanců stavební úpravy a bourací práce v budově v ulici [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE], kdy provádění těchto prací sám řídil a kontroloval, ač věděl, že sám není oprávněn vykonávat funkci stavbyvedoucího, kdy současně v rozporu s § 159 odst. 1 a § 160 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění účinném do 23.1.2023, (dále jen „stavební zákon“) pro odborné vedení uvedených prací nezajistil osobu oprávněnou vykonávat funkci stavbyvedoucího, v důsledku čehož byly práce prováděny bez řádného odborného vedení, živelně a neorganizovaně a byly prováděny i tam, kde být neměly, a v rozporu s § 157 odst. 1 stavebního zákona nevedl řádně stavební a montážní deník dané stavby, přičemž věděl, že při pracích postupuje podle neúplné projektové dokumentace, z níž byla vyňata stavebně konstrukční část, že v rozporu s § 3 písm. b) a bodem XII Přílohy č. 3 nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, nezajistil pro zaměstnance a další zúčastněné osoby zpracování závazného

technologického postupu týkajícího se odstraňování částí rekonstruované stavby, a že v rozporu s §103 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, řádně nezajistil dostatečné proškolení zaměstnanců k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, a dále že v rozporu s § 102 odst. 4 zákoníku práce nevedl dokumentaci o posouzení a určení rizik a stanovených opatřeních k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na dané stavbě, kdy v důsledku vědomého porušení výše uvedených zákonných povinností obžalovaný zcela neodborně řídil provádění prací na předmětné stavbě a umožnil živelné provádění bouracích prací, byť si jako osoba dlouhodobě podnikající ve stavebnictví musel být vědom toho, že provádění stavebních a bouracích prací za takových podmínek je mimořádně riskantní a že osoby pracující na stavbě jsou tím reálně ohroženy na zdraví a životě, a to tím spíše, že si byl vědom celkové zchátralosti rekonstruované budovy, kdy v důsledku toho dne 29.10.2022 přibližně v 11:30 hodin došlo k destruktivnímu poškození a náhlému propadu střešní konstrukce a následně i dvou podlažních pater, a přímému ohrožení života a zdraví nejméně osmi osob přítomných v daný den na stavbě, kdy dělník [REDAKCE], který na stavbě pro obžalovaného prováděl pracovní činnost, byl částečně zavalen stavební sutí a utrpěl tak [REDAKCE] v důsledku čehož u poškozeného mohou nastávat občasné [REDAKCE], kdy [REDAKCE] musel být hospitalizován, přičemž jeho léčení trvalo od [REDAKCE] do [REDAKCE], čímž byl poškozený významně omezen v obvyklém způsobu života po dobu delší 6 týdnů, zejména nošením znehybňujících zdravotních pomůcek (ortéz), což spočívalo v omezené hybnosti levé horní a pravé dolní končetiny, na kterou s plnou vahou směl začít došlapovat až 25.1.2023,

tedy

z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví tím, že se dopustil nebezpečného jednání,

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona

čímž spáchal

přečin obecné ohrožení podle § 273 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin těžké ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zák. **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 40 (čtyřiceti) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku **se obžalovanému ukládá povinnost, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil uhradil způsobenou škodu.**

Podle § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 2 tr. zákoníku **k peněžitému trestu ve výměře 200 (dvou set) denních sazeb po 1 000 (jeden tisíc) Kč, tedy celkem 200 000 (dvě stě tisíc) Kč.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zák. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu přípravných, dokončovacích stavebních prací, specializované stavební činnosti, provádění staveb, jejich změn a odstraňování v trvání 6 (šesti) roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozené VZP ČR, IČO 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 částku ve výši 66 873 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená společnost LDM Group – Hailova s. r. o., IČO 08916586, se sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram a poškozené Město Příbram, se sídlem Příbram I, Tyršova 108, zastoupené zmocněncem [REDAKCE], odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav věci, který je popsán ve výrokové části rozsudku.
2. Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že stavbu řídil on a v jeho nepřítomnosti [REDAKCE] byl stavbyvedoucím. Na stavbu s ním chodil i [REDAKCE], se kterým byl domluvený, že mu stavby v „kryje“. Z tohoto důvodu mohl on sám vykonávat funkci stavbyvedoucího. Následně se písemně vyjádřil tak, že i [REDAKCE] dohlížel nad morálkou zaměstnanců. Doložil rovněž fakturu za provedené školení bezpečnosti, ochrany zdraví při práci, které však bylo fakturováno nikoliv obžalovanému, ale společnosti LDM Group stavby.
3. U hlavního líčení se obžalovaný k věci podrobně vyjádřil tak, že stavbu převzal od pana [REDAKCE], ten zastupoval firmu, která měla dům, který se měl rekonstruovat. Měl na starosti koordinaci a vnitřní rekonstrukci. Stavební práce řídil. On měl s sebou pana [REDAKCE], kterého si najal a dlouhodobě s ním spolupracoval pět let předtím. Měli podepsanou smlouvu, zastupoval ho v tom, že má oprávnění a on si je vědom toho, že oprávnění nemá, proto si pana [REDAKCE] najal. [REDAKCE] v nemovitosti byl, koordinoval s ním postup stavebních prací. Stavba se vyklidila, byla v začátku, nebylo tedy toho moc, co by tam řešil. Nejprve se stavba vyklidila, kopaly se omítky, aby byla vidět samotná konstrukce a mohlo se to řešit, jak se bude dále postupovat (toto tvrzení obžalovaného, které bude odůvodněno, že je jednoznačně vyvráceno znaleckým posudkem z oboru stavebnictví, který potvrzuje zásah do nosných konstrukcí domu). Na stavbě byl [REDAKCE] minimálně dvakrát. Koordinovali postup stavebních prací, potom po okopání omítek se měl dostavit statik, který tam před zahájením stavby nebyl. Na stavbě bylo zaměstnáno asi 6–8 lidí na dohodu, kterém najímal on. S [REDAKCE] konzultovali plán prací. Každé ráno určil, co se konkrétně bude dělat. Celý den tam nebyl, měl více staveb, ale byl tam tak minimálně dvakrát až třikrát denně. Byl tam další muž, který hlídal a kontroloval práci, říkali mu parták, ten tam byl buď ráno s ním a věděl, co lidi mají dělat. Partáci byli pan [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří tam pracovali a hlídali, aby ostatní rovněž pracovali. K tomu incidentu došlo v sobotu. Žádné bourací práce se nedělaly, odvážila se suť do kontejneru (rovněž v tomto směru je výpověď obžalovaného zcela nesmyslná a nevěrohodná, neboť jinak by nedošlo k události, která se fakticky stala a je předmětem tohoto trestního řízení). Odtěžovaly se podlahy, škvára, podlahové betony, byly tam označeny nosné příčky. Stavební deník si vedl on, a když tam nebyl, tak parták. V dokumentaci měli to, co dělali prvních 14 dní, tedy dva týdny, než to spadlo. To byla v podstatě doba, kdy byla stavba zahájena. Není schopen soudu předložit pracovní výkazy těch jednotlivých zaměstnanců. Informace od pana [REDAKCE] přinášel na stavbu byl tzv. mezičlánek. [REDAKCE] mu řekl, jak to správně má být, co se má dělat. Domluvili se, že se nejdříve sundá omítky, podlahy, zjistí se, v jakém stavu je dům a pak se bude dále pokračovat.

Konzultoval i to, jestli tam je něco špatně. On neurčoval konkrétní rozdělení prací, začalo se pracovat od vrchních pater, kdo bude, co konkrétně dělat na stavbě on neurčoval, pouze kontroloval, jestli je práce hotová. Se zdmi a trezory se nic nedělalo. Ty jsou tam ještě teď. Na zdi trezoru se nic nedělo, protože tam byly nosné zdi a do dvora byl druhý trezor, takový obrovský, který tam je ještě teď. [REDAKCE] platil pravidelně na měsíčně paušál. Ten měl zajišťovat odborné zajištění a koordinaci postupu stavebních prací. Na místo se následně měl dostavit statik. Na začátku se nedostal, protože nevěděli, v jakém stavu je ten dům (přesto zahájili demoliční práce). S panem [REDAKCE] se domluvil, že když není nic vidět, tak zavolá až potom zhodnotí konstrukci a postup prací. S [REDAKCE] mluvil asi měsíc poté, co to spadlo, i když už byl po výslechu na policii a řekl, že s tím nemá nic společného, řekl mu, že to musel říct, aby neměl žádné problémy. [REDAKCE] jde o licenci, neboť podkopával barák v [REDAKCE] ulici a měl by s tím problém. Spolupracoval s ním asi pět let. [REDAKCE] věřil, smlouvu, kterou s ním měl uzavřenou úplně nečetl. Stavební činnost dělá asi 15 let a nikdy neměl žádný problém, žádnou pokutu. S [REDAKCE] spolupracoval právě proto, že neměl oprávnění k výkonu stavebních prací. Po tom pádu se tam [REDAKCE] podívat nebyl.

4. Trestná činnost obžalovaného je v daném případě prokázána a jeho obhajoba, která byla shledána zcela nevěrohodnou a jednoznačně účelovou, vyvrácena provedeními důkazy. Obžalovaný je především, pokud jde o nekvalitu a neodbornost prováděných stavebních prací usvědčován výsledkem znalce [REDAKCE], který zpracoval znalecký posudek z oboru diagnostiky, poruchy a poruchy technologií pozemních staveb. Z výsledku tohoto znalce bylo jednoznačně uvedeno a bylo zřejmé, že obžalovaný začal provádět stavební práce v době, kdy zděné sloupy nebyly dostatečně únosné, projekt tak, jak byl projektantem navržen nebyl realizován. Z tohoto důvodu soud i posoudil změnu formy zavinění u obžalovaného z úmyslné na nedbalostní, což bude odůvodněno níže. Znalec jednoznačně uvedl, že stavební úřad neměl stavbu povolit, což však na druhé straně povolení obžalovaný dostal, a přesto nepostupoval v souladu s tím, jak mají být stavební práce prováděny. Chybí zde statický posudek bourání, chybí tam projektová dokumentace bourání, která je nutná k provádění demoličních prací. Byla tam závažná chyba na straně projektanta. Stavebně konstrukční řešení neodpovídá existující konstrukci a úpravám a není možné stavbu realizovat. Obžalovaný měl zjistit neúplnost a zjevnou vadnost projektové dokumentace z hlediska požadavků na bourání a neprovádět bourací práce, které nebyly řádně navrženy. Na stavbě měl být kvalifikovaný stavbyvedoucí. Docházelo k bourání mezi stěn, parapetních stěn mezi sloupy čili se výrazně omezila nosnost těchto sloupů, což je i zadokumentováno ve fotodokumentaci. Na stavbě nebyl stavbyvedoucí a měla tam být rovněž kvalifikovaná, respektive autorizovaná osoba. Stavbyvedoucí by měl na stavbě řídit stavební práce. Statik by si měl nechat udělat stavebně technický průzkum, který mu řekne, jako vypadají konstrukce. Průzkum jen na odpovědnosti stavebníka. Pouhé odstranění omítek nebylo by možné zjistit, že stropní desky a válcové nosníky jsou poškozené, musely by se provádět sondy do stropů, aby se to dalo zjistit. Technické zprávy stavební konstrukční části, zejména chybí technologické podmínky postupu prací, které by mohly ovlivnit stabilitu vlastní konstrukce a sousední stavby, chybí zásady pro provádění bouracích a podchycovacích prací, zpevňovacích konstrukcí či prostupů. Příložená technická správa neobsahuje nezbytné informace k postupu prací, kdy může být negativně ovlivněna stabilita konstrukce stavby, ani zásady pro provádění bouracích a podchycovacích prací. Návrh, model zastropeného atria neodpovídal existující konstrukci a jejím úpravám, aby bylo možné úpravu navržené konstrukce bezpečně realizovat. Technologické postupy bourání, ani podmínky postupu prací ovlivňující stabilitu konstrukce a zásady provádění bouracích a podchycovacích prací, těch neobsahuje ani technická zpráva. Příčinou havárie bylo rovněž to, že zde chybělo odborné vedení stavby (stavbyvedoucí), bylo vadné a neúplné zhotovení projektové dokumentace a nebyly dodrženy bezpečnostní předpisy, což však není v kompetenci znalce

k posouzení, ale považuje to za pravděpodobné. Znalec dospěl k závěru, že je zjevné, že byly prováděny bourací práce i v částech, kde bourání zdiva po obvodu atria být nemělo, nelze vyloučit, že bourací práce byly prováděny živelně a neorganizovaně. Pokud by se na místě vyskytoval erudovaný stavbyvedoucí, tento by zjistil neúplnost, respektive zjevnou vadnost projektové dokumentace. Domnívá se, že by měl být odpovědný zástupce za živnostenské oprávnění.

5. K otázce bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se vyjádřil ve své výpovědi a stvrdil závěry znaleckého posudku z oboru bezpečnosti, ochrany a zdraví při práci a požární ochrana, odvětví bezpečnost staveb znalec [REDACTED]. I když se obhajoba snažila vehementně zpochybnit jeho závěry, soud i zvažoval připojení spisu v jiné ovšem nesouvisející trestní věci, ve které tento znalec vypovídal vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 3 T 69/2025, ovšem po zhodnocení obsahu tohoto spisu, aniž by jím prováděl důkaz, neboť v daném případě bylo zjištěno, že tento znalecký posudek skutečně se nevztahuje k předmětné trestní věci, dospěl k závěru, že je na místě tento důkaz tímto znaleckým posudkem neprovést, stejně jako opakovaný výslechem znalce, neboť v dané trestní věci souběžně probíhající u zdejšího soudu, se znalec vyjadřoval k posouzení zcela jiného právního problému nesouvisejícího s danou projednávanou věcí.
6. Znalec v závěrech svého posudku a ve svém výsledku uvedl, že obžalovaný měl povinnost zaměstnance, kteří vstupují do zaměstnání bez kvalifikace (všechny osoby, které zde na stavbě pracovali) řádně proškolit a zaučit, a to smyslu v zákoníku práce. Je pravdou, že z dokladů obsažených v trestním spise vyplývá, že školení mělo být provedeno panem [REDACTED], který je držitelem osvědčení společnosti Zeka plus, s r. o. Dle znalce školení, které probíhalo v rozsahu, který byl objektivně zjištěn, nebylo odpovídající rozsahu a náročnosti prací, které měli zaměstnanci na stavbě vykonávat a které byly nutné pro to, aby zaměstnanci na stavbě řádně dodržovali pravidla bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Obžalovaný nepředložil a nebylo zjištěno, zda vůbec existuje dokumentace o určení rizik a stanovených opatření, které by zaměstnanci z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci měli dodržovat. Obžalovaný nezajistil pro odstraňování částí rekonstruované stavby (bourací a demoliční práce) zpracování pro zaměstnance a další zúčastněné osoby závazného vydání technologického postupu na základě provedeného průzkumu stávajícího stavu bourané stavby. O vyhledávání a vyhodnocení rizika přijatých opatření je obžalovaný povinen dovést dokumentaci. On sám nebyl oprávněn školit o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a požární ochraně zaměstnance přímo na stavbě. Pokud stav vedení práce fakticky řídila v uvedený den osoba pracující na OSVČ, a to [REDACTED], ve spisu není žádná informace o tom, že by byl k tomuto, jakkoliv oprávněn, pouze zajišťoval přímé úkolování a dozor nad prováděnými pracemi dle fyzického zadání obžalovaného. Obžalovaný porušil předpisy bezpečnosti a ochrany při práci opakovaně, jak již uvedl v předchozích odpovědích, nezajistil pro odstraňování částí rekonstruované budovy zpracování a další zpracování pro zaměstnance a další účastněné osoby vydání technologického postupu. Nepřiložil dokumentaci o posouzení a určení rizik stanovených opatření zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Neinformovalo zaměstnance, do jaké kategorie prací jsou jejich práce zařazeny. Nevedl řádně stavební deník jako stavbyvedoucí a zhotovitel stavby. Dále doplnil, že pokud jde o rozsah školení, dle jeho názoru s ohledem na závažnost a náročnost prováděných prací, časový rozsah školení není odpovídající závažnosti prováděné stavby. Dle názoru soudu není zcela právně relevantní to, zda svědek [REDACTED] ovládal český jazyk, či měl mít tlumočníka, svědek [REDACTED] i při svém výsledku před soudem potvrdil, že český jazyk ovládá a přítomnost tlumočníka není nutná a za této situace soud, pokud jde o závěry znalce, o to, že tlumočníka mít měl, nepovažuje za jakékoliv porušení zásad o školení zaměstnanců ze strany obžalovaného, neboť je zjevné, že svědek ovládá český jazyk a účast tlumočníka za této situace

nutná nebyla. Zaměstnanci měli mít přesně definovanou náplň práce, nikoliv obecnou, že budou provádět to, a to, a to na pokyn vedoucího. Pokud nejsou vyhodnocena rizika, dojde k tomu, že se stane úraz, jako se stalo v daném případě a když není zpracován technologický postup a určeno, co se konkrétně má dělat a není prováděna kontrola a dohled nad riziky, pak může dojít k předmětnému úrazu. Vyhodnocení rizik má provádět odborný dozor ještě před zahájením stavebních prací s tím, že tento by měl být k dispozici na stavbě a měl být vyhotoven písemně. Stavba neměla být dle jeho názoru vůbec zahájena. Dle názoru soudu skutečnost, že školení platila a objednávala firma LDM Group, nikoliv obžalovaný dle názoru soudu nečiní účinky proškolení těchto zaměstnanců, následky proškolení těchto zaměstnanců jako právně neúčinné. Samozřejmě pro čistotu a právní posouzení by bylo nejvhodnější, pokud by byl obžalovaný objednavatelem a zadavatelem tohoto školení, na druhé straně, pokud stavební práce prováděl pro firmu LDM Group, která si objednala proškolení zaměstnanců, kteří se jej objektivně účastnili, byť v kratším časovém rozsahu, než je dle názoru znalce vhodné, nelze takovéto proškolení brát jako nedostatečné, vyjma časového rozsahu. Navíc obžalovaný je jednatelem firmy LDM Group, takže za této situace dle názoru soudu jde spíše o administrativní pochybení, které je možná vedeno snahou o zařazení předmětného školení do účetnictví firmy LDM Group, ale rozhodně ji nečiní, jakkoliv právně neúčinným. Znalec opravil svůj závěr o tom, že na stavbě byla povinnost mít koordinátora právě s ohledem na počet pracovníků, kteří se na stavbě nacházeli.

7. Z výslechu znalce [REDACTED], jaká zranění utrpěl poškozený [REDACTED] při předmětné stavební nehodě, kdy tato zranění jsou prokazatelně v příčinné souvislosti s bouracími pracemi, při kterém došlo k následku podoby zranění poškozeného. Znalec se vyjádřil k tomu, jaké doklady měl k dispozici s tím, že byl seznámen s lékařskými zprávami, které rovněž byly provedeny k důkazu a zranění poškozeného objektivně potvrzují. Poškozený utrpěl [REDACTED]
[REDACTED] a [REDACTED], dále [REDACTED]. Mechanismus vzniku zranění odpovídá nehodě na stavbě, poté, co propadl a byl zavalen stavební sutí. Léčení trvalo od [REDACTED] do [REDACTED]. Zranění poškozeného omezovalo v obvyklém způsobu život od [REDACTED] do [REDACTED] tedy po dobu dalších šesti týdnů. Zranění by nemělo zanechat trvale nepříznivých následků. Zda poškozený měl zlomeniny v předchozí době, to nezjistí, ale pokud by zlomenina kotníku nebyla léčena operativně, nemělo by to mít žádný vliv na dobu léčení, neboť by to bylo léčeno kovovou dlahou, navíc v lékařské zprávě, pokud by zranění měl v minulosti bylo napsáno, že v minulosti byl léčen operativně, opakovaná zlomenina kotníku by na vznik dané zlomeniny neměla žádný vliv.
8. Soud ve věci vyslechl jednotlivé pracovníky, kteří na stavbě pro obžalovaného pracovali, a to svědka [REDACTED], který potvrdil, že zde obžalovaný byl jako stavbyvedoucí. Na místo chodil s obžalovaným dozor každý den. Nikdo na stavby neoznačoval zdi sprejem. Uvedený den, kdy došlo zborcení, bylo na stavbě 6–8 dělníků.
9. Poškozený [REDACTED] se vyjádřil ke zraněním, která mu byla způsobena, a doplnil, že práci jim zadával obžalovaný, předmětný den vyklízeli sut' z okopaných zdí. Obžalovaný práci zadal ráno a pak to řídil buď pan [REDACTED] nebo pan [REDACTED]. Budova byla stará, promočená, byly tam praskliny ve zdech. Odborný dozor na stavbě nikdy neviděl.
10. Rovněž svědek [REDACTED] potvrdil, že obžalovaný chodil na stavbu obden, chodil tam sám. Jméno [REDACTED] mu nic neříká. V době zhroucení byl na stavbě on, svědek [REDACTED], další dva Moldavci, kteří odešli ze stavby na oběd těsně před tím, než došlo k zhroucení. Svědek [REDACTED] byl na místě na místě až následně a byl to on, kdo označoval zdi sprejem.

11. Je zjevné, že svědek [REDACTED] se snaží zcela zjevně nevěrohodnou výpovědí, která je v rozporu s ostatními výpověďmi ostatních svědků, pomoci obžalovanému uniknout trestnímu stíhání, a to, jak pokud jde o označování zdí sprejem.
12. Pokud jde o přítomnost další osoby, zřejmě se mělo jednat o svědka [REDACTED], na kterou se obhajoba a obžalovaný snaží vinu za předmětné protiprávní jednání zcela evidentně takzvaně shodit. Na druhé straně nikdo z pracovníků obžalovaného svědka osobně nezná a pouze svědek
13. Svědek [REDACTED] uvedl, že na stavbě pracoval, obžalovaný tam chodil ráno, v civilním oblečení se tam nikdo nepohyboval, pracovní úkoly dával [REDACTED], před pádem tam byl stavební dozor s obžalovaným, chodili tam i lidé z firmy LDM, stavbyvedoucí byl obžalovaný. Jméno [REDACTED] mu nic neříká. Asi měsíc před pádem střechy dělali sondy do zdí, 2 až 3 díry. (nikoli pouze okopávání omítek, jak tvrdil obžalovaný). Svědek [REDACTED] potvrdil, že na místě pracoval, byl tam společně s [REDACTED] [REDACTED], odešli na oběd, když byli kousek od budovy, ta, co se zhroutila, volal hasiče a běžel na místo. Stavbyvedoucím byl obžalovaný, stavební dozor na stavbě nebyl. Svědek [REDACTED] potvrdil, že na místě uvedený den nepracoval, ale dorazil tam následně za ostatními zaměstnanci. Stavební dozor měl na starosti [REDACTED] a obžalovaný. Na stavbě bylo uvedených šest až sedm dělníků. Na místo chodili další lidé. Obžalovaný si vždy sehnal nějakého papírového člověka na dozor.
14. Svědek [REDACTED] ovšem uvedl, že pana [REDACTED] osobně nezná, s tím, že slyšel na stavbě jeho jméno a potkával ho na jiných stavbách. Jaká byla jeho role na stavbě, to neví.
15. Svědek [REDACTED] se dále vyjádřil k tomu, že na domě byla zeď, na které byla prasklina, která se zdálo, že se roztahuje, ale předmětný den tam na místě nepracoval. Pokud jde o svědka [REDACTED], patřil mezi tzv. „kravatáky“, byl tam předtím, než se začalo se stavbou. Pokud jde o zdi označené sprejem, byly to značky na vybourání nebo na zjištění oklepaní omítky, co je pod ní. Kdo zdi označil, to neví. Určitě to nebyl nikdo z přidavačů. Fotku pana [REDACTED] mu někdo ukázal. Ví, o koho jde. Jedná se o osobu, kterou na stavbě viděl. Tam si vyfotil prasklinu a za pět sekund to spadlo. Nestihl nikoho upozornit. Také se vyjádřil k účasti na školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.
16. Svědek [REDACTED] ještě ve své výpovědi doplnil, že pokud jde o značky na zdech, které byly namalované sprejem, byly to značky zdí, které měly být zbourány, označoval to někdo, kdo tam byl s obžalovaným.
17. Svědek [REDACTED] uvedl, že předmětný den bylo na stavbě asi osm dělníků, bourali příčky, bourali sloupky podpírající klenby. Bylo to uloženo v dokumentaci, měla být bourána nosná zeď, kde byl zabudovaný trezor. Na stavbu kromě dělníků nikdo jiný nechodil. Obžalovaný na stavbu nechodil ve společnosti jiných osob. [REDACTED] nezná. Stavební dozor vykonával nějaký starší muž a žena, kteří byli poté, co to spadlo na stavbě „pečení, vaření“. Svědek [REDACTED] uvedl, že předmětný den na stavbě pracovalo sedm dělníků, stavbyvedoucím byl [REDACTED].
18. K věci byl podrobně rovněž vyslechnout svědek [REDACTED], který potvrdil, že s obžalovaným provádí spolupráci na základě dohody, kterou mají uzavřenou mezi sebou. Znájí se delší dobu, podle něj asi tak 10 let. Spolupráce probíhala v tom, že pokud obžalovaný provede nějakou činnost ve stavebnictví, bude dbát na to, aby byla vykonávána řádně. Odpovídá to autorizačnímu zákonu, což je projektová činnost ve výstavbě. Pokud jde o stavbu v [REDACTED] ulici, o tom, že ji obžalovaný vede, jej nevyrozuměl. Uvnitř stavby nikdy osobně nebyl, ani neví, že by to souviselo, jakkoliv s obžalovaným. Obžalovaný mohl dělat bez oznámení jeho osobě činnosti, které jsou dokončovací práce ve stavebnictví, zednická činnost, opravy omítek. Do nosných zdí zasahovat nemohl. Za výkon činnosti pro obžalovaného

dostával odměnu. Obžalovaný nemohl být vedoucí na žádné stavbě, neboť to je odborná činnost, vybraná činnost ve stavebnictví, kterou nemůže vykonávat. Odstranění nesoudržných vrstev omítek a vyvážení sutí, není vybranou činností stavebnictví a není to žádná bourací práce. Na té stavbě nebyl ani předtím, než to spadlo, ani poté. Posouzení statiky nestačí pouze odstranění omítky, zpravidla je nutné k tomu provádění dalších prací.

19. Z provedených listinných důkazů, a to protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, stavebního deníku, trvalého příkazu, zprávy statika, smlouvy o dílo, předávacího protokolu, dohody o provedení práce a pracovní činnosti, dokladů o školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, sdělení školitele, faktura o provedeném školení, výpis z živnostenského rejstříku, sdělení České komory autorizovaných inženýrů a techniků, mandátní smlouvy, trvalého příkazu, vyjádření statika, zprávy o zásahu, rozhodnutí Stavebního úřadu, stavební dokumentace, projektové dokumentace, zpráv inspekce práce bylo zjištěno, jakož i ze shora provedených znaleckých posudků a listinných důkazů následující. V daném případě soud vzal za prokázané, že obžalovaný, ačkoliv k tomu neměl řádné oprávnění, řídil stavební práce při rekonstrukci objektu v [REDAKCE] ulici č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE], kontroval jejich práci, zadával pokyny k jejich provádění a zadal pokyn rovněž k práci, v důsledku které došlo k závažnému technologickému pochybení, kdy práce byly řízeny zcela neodborně, byly prováděny živelné bourací práce, přestože obžalovaný jako osoba dlouhodobě podnikající ve stavebnictví si musel být vědom, že tímto způsobem může dojít k závažným následkům v podobě zborcení stavby, pádu nosných zdí a podobně, přičemž v důsledku tohoto jednání, vědom si stavu rekonstruované budovy, její zchátralosti, došlo dne 29. 10. 2022 v 11:30 hodin v důsledku neodborně provedených stavebních prací, destruktivnímu poškození a propadu střešní konstrukce i dvoupodlažních pater, v důsledku čehož byli ohroženi na životě a zdraví na místě pracující osoby pro obžalovaného a u [REDAKCE] [REDAKCE] došlo k zranění, které je popsáno v lékařských zprávách a znaleckém posudku, v důsledku kterého byl omezen v obvyklém způsobu života po dobu delší šesti týdnů.
20. V daném případě soud považuje obhajobu obžalovaného za vyvrácenou, pokud jde o to, že na místě vykonával stavební dozor svědek [REDAKCE]. Jedná se pouze o snahu obžalovaného za každou cenu tzv. přenést vinu za zcela evidentní pochybení ze své osoby právě na osobu tohoto svědka. Vzhledem k tomu, že ani svědci – pracovníci vykonávající stavební práce pro obžalovaného na uvedené stavbě, vyjma svědka [REDAKCE], který zcela jednoznačně vypovídá záměr účelově ve prospěch obžalovaného, ostatní svědci přítomnost další osoby nepotvrdili, respektive nepotvrdili, že by se tam dostavoval pravidelně, vždy s obžalovaným. Někteří svědci uvedli, že tam chodil obžalovaný vždy sám, někdy že tam byl s další osobou, ale rozhodně tato osoba tam nedocházela pravidelně. Za této situace dle názoru soudu z provedených důkazů lze spolehlivě uzavřít, že svědek [REDAKCE] se na předmětné stavbě nevyskytoval, ostatně on sám popřel, a to pod sankcí trestního postihu za přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 347 tr. zákoníku, že by vůbec věděl, že obžalovaný provádí na předmětné stavbě jakékoliv práce. Na stavbě, nebyl ani předtím, než došlo k destrukci budovy, ani poté a nebyl obžalovaným, jakkoliv informován o tom, že na stavbě práce provádí, ani tyto práce s ním obžalovaný nikterak nekonzultoval. S ohledem na skutečnost, že i většina na místě pracujících dělníků účast tohoto svědka na místě vyloučila. Považuje soud jeho výpověď za věrohodnou, na rozdíl od výpovědi obžalovaného, kterou považuje za účelovou právě ve snaze přenést odpovědnost za předmětné protiprávní jednání na tohoto svědka.
21. Pokud jde o pochybení týkající se postupu stavebně technického, tato byla jednoznačně znalcem [REDAKCE] potvrzena. Jakož i pochybení týkající se porušení předpisů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, jakkoliv se obhajoba snažila zpochybnit závěry znalce [REDAKCE] týkající se zpracování posudku k proškolení zaměstnanců o bezpečnosti

a ochraně zdraví při práci, je třeba v daném případě konstatovat, že znalec své závěry u soudu náležitě vysvětlil, odůvodnil a nebyly nijak zpochybněny. Pokud obhajoba tvrdí, že tyto závěry znalec odvolal v jiné trestní věci, je třeba konstatovat, že se jedná o zcela odlišný, jiný případ, který s danou projednávanou věcí nesouvisí a každý případ je samozřejmě třeba posuzovat individuálně. Pokud obhajoba nesouhlasí se závěry znalce, jakkoliv soud je má za věcně správné a odpovídající skutkovým zjištěním, pak jí nezbylo nic jiného, pokud chtěla závěry znalce zpochybnit, nechat si zpracovat oponentní znalecký posudek ze stejného oboru a pokud by jeho závěry byly odlišné ze závěry znalce [REDAKCE], byl by to eventuálně důvod k postupu spočívající v přibrání znaleckého ústavu a zpracování revizního znaleckého posudku. Tato skutečnost však nenastala, pouhá snaha obhajoby zpochybnit závěry znalce tím, že v jiné věci se znalec vyjadřoval jiným způsobem, zde nemůže být důvodem ke zpochybnění závěrů, které znalec v této trestní věci spolehlivě vysvětlil a nebyly nikterak zpochybněny.

22. S ohledem na shora uvedené proto soud neprovedl důkaz spisem zdejšího soudu s p. zn. 3 T 69/2025.
23. Pokud jde o závěry tohoto znaleckého posudku, je třeba ještě konstatovat, že k posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného je dle názoru soudu především stěžejní porušení stavebně technických předpisů a postupů a jejich zjevné nedodržení a ignorování. Pokud jde o předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ty dle názoru soudu až tak zásadní vliv a význam na to, co se stalo, samozřejmě neměly. Měly vliv na to, že práce probíhaly živelně bez patřičného a zákonného poučení konkrétních zaměstnanců. Na druhé straně je nepochybné, že i kdyby tito zaměstnanci řádně poučení, byli v souladu se zákoníkem práce a předpisy upravujícími bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Každopádně však svědčí o nezodpovědném a ledabylém přístupu obžalovaného k realizaci stavebních prací i na uvedeném objektu. Nepochybně by to nezabránilo jednotlivým pracovníkům v tom, aby nesplnili pokyny dávané obžalovaným k provádění stavebních prací způsobem, který zcela zjevně neodpovídal normám pro provádění tak závažné rekonstrukce, navíc budovy ve stavu a stáří, v jakém se nacházela a o této skutečnosti byl obžalovaný nepochybně informován. K posouzení věrohodnosti svědka [REDAKCE] je třeba ještě konstatovat, že zatímco všichni ostatní stavebníci potvrdili, že na zdech byli sprejem namalované značky, které označovali, co se s konkrétních zdí má dělat. Svědek [REDAKCE] to vehementně popřel, ačkoliv to byl on, kdo měl na místě fakticky výkon, byť ne správně, správně vrchního kontrola stavebních prací v době, kdy na stavbě nebyl přítomen osobně obžalovaný a měl on kontrolovat to, jakým způsobem dělníci pracují, jaké práce vykonávají, když v podstatě ostatní personál až na svědka [REDAKCE], kdy měli pouze funkci pomocných stavebních dělníků a slyšenými svědky bylo vyvráceno, že by tito jakkoliv prováděli činnost, která by směřovala k určování toho, jaké stavební práce se budou provádět ve kterém místě předmětné stavby.
24. Soud zamítl důkazní návrh obhajoby na provedení rekognice se svědkem [REDAKCE] a výsledkem znalce [REDAKCE]. V daném případě, pokud je o provedení rekognice, tuto zmařil v podstatě otázka, zda záměrně či pouze nedbalostním jednáním obhájce, tím, že svědci potvrdili, že jim byly fotografie [REDAKCE] ukázány právě obhajobou. Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 104b tr. ř. je samozřejmě možné provést rekognici s osobou poznávanou i poté, co je provedena rekognice podle fotografií, ale pokud je tato prováděna, musí být provedena podle ustanovení § 104 odst. 4 tr. ř. tak, že jsou ukázány k této osobě i další fotografie jiných podobných osob, nestačí pouhé ukázání fotografie budoucí poznávané osoby, neboť tím je fakticky možnost provedení rekognice zmařena. V daném případě soud, pokud jde o stavovské předpisy advokátní komory, konstatuje, že tyto jsou závazné pro advokáty, nikoliv pro orgány činné v trestním řízení, které postupují podle trestního řádu a takovéto poznávací řízení je v podstatě vyloučením možné budoucí rekognice a jejím

jednoznačným zmařením. Navíc před výsledkem jednotlivých osob je třeba provést i jejich zákonné poučení týkající se výpovědi v procesním postavení svědka, které se na prováděnou rekognici použije. Za dané situace tedy soud dospěl k závěru, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví tím, že se dopustil nebezpečného jednání a jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví, tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, čím spáchal přechyby obecného ohrožení podle § 273 odst. 1 tr. zákoníku a těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku.

25. V daném případě soud oproti obžalobě dospěl k závěru, že jednání obžalovaného nevykazuje znaky úmyslného protiprávního jednání, že zde chybí forma zavinění ve formě úmyslu, a to jak přímého, tak či nepřímého. Obžalovaný nepochybně věděl, že může způsobem uvedení v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Rozhodně nelze v jednání obžalovaného spatřovat úmysl, a to jak ve formě přímé podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku či nepřímé podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b), d) zákoníku. Obžalovaný nepochybně věděl, že nepostupuje v souladu se stavebně technickými předpisy. Na druhé straně nevěděl, že v podstatě stavba neměla být vůbec zahájena pro pochybení na straně stavebního úřadu, který na základě zcela neodpovídající stavební dokumentace předkládané stavebníkem, což byla firma LDM Group, nikoliv obžalovaným, schválil, povolil provádění rekonstrukčních prací za situace, kdy to zcela neodpovídalo stavebně technickým předpisům a bylo v rozporu s i předpisy týkající se statické ochrany budov. Za dané situace, byť jednání obžalovaného bylo velmi ledabylé, nekoordinované bez zajištění stavbyvedoucího, probíhající v podstatě živelným způsobem, nelze shledat, že by obžalovaný byl osobou natolik nezodpovědnou, aby v podstatě vydal s lidmi, kteří pro něho pracovali v riziko přímého ohrožení života, ale že pouze spoléhal na to, že stavební práce budou probíhat tak, aby k ničemu nedošlo, což se bohužel nestalo.
26. Porušení odborné důležité povinnosti spatřuje soud v závažném porušení stavebně technických předpisů týkající se vedení odborného vedení stavebních prací, výkonu funkce stavebního dozoru, nedodržení technologických postupů, které tímto způsobem došlo k zásadním zásahům do nosních konstrukcí budovy a k následkům, které jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku. Obecním nebezpečím se rozumí vystavení lidí (skupina nejméně sedmi osob), což bylo v daném případě prokázáno nebezpečí těžké smrti nebo újmy na zdraví, vyvolání způsobením nebezpečného jednání. V daném případě je nepochybné, že způsob provádění stavebních prací způsobem, jaký nařídil obžalovaný, byl rozhodně obecným nebezpečím a pouze shodou šťastných okolností a náhod, kdy většina zaměstnanců odešla krátce před zřícením části budovy na oběd, nebyly následky na zdraví a případně i lidských životech podstatně větší. A rovněž shodou šťastných náhod došlo v „pouze“, byť tedy následek velmi vážný k zranění poškozeného, které sice vykazuje znaky těžkého ublížení na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, neboť jde o déletrvající poruchu zdraví. Avšak na druhé straně z výsledku znalce bylo jednoznačně potvrzeno, že zranění nezanechá trvale nepříznivých následků.
27. Soud shledává obžalovaného zároveň k zavinění k způsobení těžkého ublížení na zdraví rovněž ve formě nedbalosti, a to z důvodů shora uvedených.
28. Pokud jde o posouzení míry nedbalostního jednání obžalovaného, lze konstatovat, že u obžalovaného lze shledat zavinění ve formě hrubé nedbalosti ve smyslu ustanovení § 16 odst. 2 tr. zákoníku, a to naprosto ignorací jak stavebně technických předpisů, tak předpisů směřujících k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci zaměstnanců a ochraně požární.

29. Při úvaze o druhu a výměře trestu vzal soud v úvah o následující skutečnosti. Obžalovaný je osobou dosud bezúhonnou, která nemá žádný záznam ani v opisu rejstříku trestů, ani v opisu rejstříku přestupků. Dopustil se dvou trestných činů, avšak v obou případech z nedbalostního zavinění. Za dané situace se soud domnívá i s ohledem na skutečnost, že byt' shodou šťastných náhod a okolností na vůli obžalovaného nezávislých nedošlo k následkům podstatně závažnějším. Postačí k nápravě obžalovaného podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku, což je ustanovení o přísněji trestném činu za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k uložení úhrnného trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon byl v souladu s ustanovením § 81, odst. 1 a 82, odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na delší zkušební dobu v trvání 40 měsíců. Zároveň soud uložil obžalovanému podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku povinnost, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil uhradil škodu způsobenou trestními činy.
30. Zároveň soud uložil obžalovanému, neboť uvedenou trestnou činnost spáchal v rámci výkonu své podnikatelské činnosti a uložení tohoto trestu zvláštní zákoník umožňuje podle § 67 odst. 2 písm. a) a § 68 odst. 2 tr. zákoníku peněžitý trest, který s ohledem na závažnost trestných činů stanovil ve 200denních sazbách, přičemž výši denní sazby s ohledem na majetkové poměry obžalovaného stanovil částkou 1 000 Kč, tedy celkové výměře 200 000 Kč.
31. S ohledem na zjištěnou hrubou formu zavinění protiprávního jednání obžalovaného, jeho velmi nezodpovědný přístup, provádění stavebních prací mu soud zároveň uložil trest zákazu činnosti podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku spočívající zákazu výkonu přípravných dokončovacích stavebních prací, specializované stavební činnosti, provádění staveb a jejich změn a odstraňování v trvání šesti roků, neboť je zjevné, že takto nezodpovědný stavebník, hazardujícími se životy osob, které pro něho stavební práce vykonávají, nemá ve stavebnictví co hledat. Trest byl již vyměřen v citelné výměře, a to v horní polovině zákonného rozpětí, tedy v trvání šesti roků.
32. K náhradě způsobené škody se připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s náklady za léčení poškozeného [REDAKCE]. V daném případě bylo prokázáno, že zdravotní pojišťovna zdravotnickým zařízením řádně vyúčtované náklady léčení uhradila, tyto náklady byly vynaloženy v příčinné souvislosti se zraněním poškozeného, které bylo způsobeno protiprávním jednáním obžalovaného, a proto je na místě, aby podle § 2910 občanského zákoníku náhradu škody ve shora uvedené výši uhradil.
33. Pokud jde o poškozené společnosti LDM Group Hailova, s. r. o. a Město Příbram, oba tyto subjekty byly odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních s ohledem na jejich nároky na náhradu škody. V případě poškozené společnosti LDM Group je třeba konstatovat, že ona sama určitým způsobem ledabyly nezkontrolovala vydané stavební povolení k provádění stavebních prací, které bylo prováděno. Na základě její žádosti, jejího návrhu jako stavebníka, a v podstatě určitým způsobem se podílela na tom, že obžalovanému bylo umožněno stavební práce provádět. Navíc prokázání tohoto nároku, pokud jde o výše, je třeba rovněž provádět rozsáhlé dokazování, která zcela zjevně přesahuje rámec trestního řízení.
34. Pokud jde o poškozené Město Příbram, zde soud konstatuje, že i u něho shledal určité spoluzavinění v podobě porušení stavebního úřadu, který vydal v rozporu se stavebně technickými předpisy a neúplnou dokumentací stavební povolení k provádění rekonstrukčních a bouracích prací na předmětné stavbě a v podstatě rovněž on se podílel na tom, že obžalovaný mohl stavební práce zahájit a na základě jejich provádění došlo k jednání, které je předmětem tohoto trestního řízení. Zároveň je třeba konstatovat, že nárok na náhradu škody spočívající v nákladech na odklon veřejné dopravy je rovněž nárokem velmi složitým, jehož prokazování zcela významně a jednoznačně přesahuje rámec adhezního řízení a je namístě, aby si poškozené uplatnilo svůj nárok v řízení občanskoprávním.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozená osoba, která se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pouze do výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 trestního řádu.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Poškozený má podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti v zákonem stanovené lhůtě o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem.

Příbram 29. prosince 2025

Mgr. Miloslav Boudník
samosoudce